

Південноукраїнські наукові студії

ЗБІРНИК МАТЕРІАЛІВ

VII Всеукраїнської
науково-практичної конференції
студентів та молодих вчених
(19-21 листопада 2024 року)

Міністерство освіти і науки України
Державний заклад
«Південноукраїнський національний педагогічний
університет імені К. Д. Ушинського»
кафедра філософії, соціології та менеджменту соціокультурної діяльності
Південно-Українське відділення Соціологічної асоціації України
м. Одеса

Південноукраїнські наукові студії

ЗБІРНИК МАТЕРІАЛІВ

**VII Всеукраїнської науково-практичної конференції студентів та молодих
вчених**

(19-21 листопада 2024 року)

УДК: 1+316 (062.552)

Рецензенти:

Володимир ЖАРКИХ, доктор філософських наук, професор, завідувач кафедри філософії, історії та політології, НУ «Одеська політехніка»;

Оксана ІВАНОВА, кандидат філософських наук, доцент, доцент кафедри мистецтвознавства та загальногуманітарних дисциплін, Міжнародний гуманітарний університет.

Рекомендовано Вченою радою Державного закладу «Південноукраїнський національний педагогічний університет імені К. Д. Ушинського»

Протокол № 7 від 26.12.2024 р.

Редакційна колегія:

Відповідальний редактор – Оксана ПЕТІНОВА, доктор філософських наук, професор кафедри філософії, соціології та менеджменту соціокультурної діяльності Державного закладу «Південноукраїнський національний педагогічний університет імені К. Д. Ушинського», м. Одеса, Україна

Члени редколегії:

Євген БОРІНШТЕЙН, доктор філософських наук, професор, завідувач кафедри філософії, соціології та менеджменту соціокультурної діяльності Державного закладу «Південноукраїнський національний педагогічний університет імені К. Д. Ушинського» (м. Одеса), Україна

Зоя АТАМАНЮК, доктор філософських наук, професор, професор кафедри філософії, соціології та менеджменту соціокультурної діяльності Державного закладу «Південноукраїнський національний педагогічний університет імені К. Д. Ушинського», (м. Одеса), Україна

Олена ЛІСЕЄНКО, доктор соціологічних наук, професор, професор кафедри філософії, соціології та менеджменту соціокультурної діяльності Державного закладу «Південноукраїнський національний педагогічний університет імені К. Д. Ушинського» (м. Одеса), голова Південноукраїнського відділення САУ, Україна

Південноукраїнські наукові студії: Збірник матеріалів Всеукр. наук.-практ. конф. студентів та молодих вчених (м. Одеса, 19-21 листопада 2024 року) / за ред. д. філос. н., проф. Петінової О. Б. – 213 с.

Матеріали конференції представлені в авторській редакції мовою оригіналу

Євген НОВОЧИНСЬКИЙ	АНАЛІЗ ЕФЕКТИВНОСТІ ШТУЧНИХ НЕЙРОННИХ МЕРЕЖ ДЛЯ ГЕТЕРОГЕННИХ КОМП'ЮТЕРНИХ АРХІТЕКТУР.....	40
Юлія МАЗУР Оксана ПЕТІНОВА	ТОЛЕРАНТНІСТЬ ДО МІГРАНТІВ: СОЦІАЛЬНІ, ЕКОНОМІЧНІ ТА ПОЛІТИЧНІ ФАКТОРИ (НА МАТЕРІАЛАХ СОЦІОЛОГІЧНОГО ДОСЛІДЖЕННЯ).....	46
Аллен БИКОВ	ТЕОРЕТИКО-МЕТОДОЛОГІЧНІ ОСНОВИ ПРОЄКТУВАННЯ ОСВІТНЬОГО ПРОЦЕСУ У ЗАКЛАДАХ ВИЩОЇ ОСВІТИ В УМОВАХ ЦИФРОВІЗАЦІЇ.....	53
Ірина АРАБАДЖИ Кіра ЛІТВІНЦЕВА	ФЕНОМЕН НАРОДНОЇ ОБРЯДОВOSTІ ЯК СКЛADOVA ЕТНІЧНОЇ КУЛЬТУРИ УКРАЇНЦІВ НА ОДЕЩИНІ.....	59
Аліна СТЕПУРА	УКРАЇНСЬКИЙ НАЦІОНАЛЬНИЙ СТИЛЬ В УКРАЇНСЬКІЙ КУЛЬТУРІ (ПОЧАТОК ХХ СТ.)....	61
Наталія РИБКА Марія СОЛОДКА	ЕСТЕТИЗАЦІЯ ЗУПИНОК ГРОМАДСЬКОГО ТРАНСПОРТУ: АКТУАЛЬНІСТЬ РЕАЛІЗАЦІЇ.....	64
Ганна НІВНЯ	РИЗИКИ ВИКОРИСТАННЯ СНАТ-GPT В ОСВІТНЬОМУ ПРОЦЕСІ.....	67
Олена КАРАНФІЛОВА Софія ВЕРДИШ	СКЛАДОВІ ДЕРЖАВНО-ПРАВОВОГО МЕХАНІЗМУ ІНФОРМАЦІЙНОЇ БЕЗПЕКИ УКРАЇНИ В УМОВАХ ВОЄННОГО СТАНУ.....	70
Яна ГОРДИНСЬКА	ПРЕКРАСНЕ І ПОТВОРНЕ У СУЧАСНІЙ МІСЬКІЙ АРХІТЕКТУРІ.....	73
Інна ФЕДОРОВА	ДЕСТРУКТИВНІСТЬ ЯК ВИБІР: ЕКЗИСТЕНЦІЙНИЙ ПОГЛЯД НА ПРОБЛЕМУ.....	76
Тетяна ЮРЧЕНКО	ЛЮБОВ ЯК УМОВА НАБУТТЯ ЦІЛІСНОСТІ.....	79
Алана НЕКРЯЧ	ЕТИЧНІ НОРМИ В НАУЦІ ТА ЕТИКА ВІДПОВІДАЛЬНОСТІ.....	81
Степан БАРКОВ	ПРИНЦИП ГАРМОНІЇ У КОНЦЕПЦІЇ СТАЛОГО ПРИРОДОКОРИСТАННЯ.....	84
Анастасія ДЯКОВА	СУТЬ ТА ЗНАЧЕННЯ АБСУРДУ (НА ПРИКЛАДІ ОДНОГО З ТВОРІВ А.КАМЮ: «ЧУМА», «МІФ ПРО СІЗІФА»).....	86
Фікрет ГУСЕЙНОВ	ФІЛОСОФСЬКІ ІДЕАЛИ ЦИЦЕРОНА.....	92

Список використаних джерел:

1. Бусол О.Ю. Потенційна небезпека штучного інтелекту. *Інформація і право*. 2015. Вип. 2 (14). С. 121-128.
2. Горбач-Кудря І. А. Перспективи впровадження штучного інтелекту в освітній процес закладів вищої освіти зі специфічними умовами навчання. *Технології доброчесного використання штучного інтелекту у сфері освіти та науки*: 2023 рік: матеріали всеукраїнського науково-педагогічного підвищення кваліфікації. 31 липня – 10 вересня 2023 року. Одеса : Видавничий дім «Гельветика», 2023. с. 72-76.
3. Коробцова Д. В. Убезпечення наслідків використання штучного інтелекту у сфері науки та освіти. *Технології доброчесного використання штучного інтелекту у сфері освіти та науки*: 2023 рік: матеріали всеукраїнського науково-педагогічного підвищення кваліфікації. 31 липня – 10 вересня 2023 року. Одеса : Видавничий дім «Гельветика», 2023. с. 134-136.
4. Мар'єнко М., Коваленко В. Штучний інтелект та відкрита наука в освіті. *Фізико-математична освіта*. 2023. Том 38. № 1. С. 48-53.
5. Панухник О. Штучний інтелект в освітньому процесі та наукових дослідженнях здобувачів вищої освіти: відповідальні межі вмісту ШІ. *Галицький економічний вісник*. 2023. № 4 (83).с. с. 202-211.

Олена КАРАНФІЛОВА,

кандидат філософських наук, доцент кафедри філософії
політології, психології та права

Одеська державна академія будівництва та архітектури, м. Одеса, Україна

Софія ВЕРДИШ,

здобувачка першого (бакалаврського) рівня вищої освіти,
ОПП «Архітектура та містобудування»,

Одеська державна академія будівництва та архітектури, м. Одеса, Україна

СКЛАДОВІ ДЕРЖАВНО-ПРАВОВОГО МЕХАНІЗМУ ІНФОРМАЦІЙНОЇ БЕЗПЕКИ УКРАЇНИ В УМОВАХ ВОЄННОГО СТАНУ

Інформаційна безпека в системі публічного управління є складовою національної безпеки України, яка забезпечує захист системи публічного управління від інформаційно-комунікаційних загроз та викликів. Проаналізуємо основні складові державно-правового механізму інформаційної безпеки України. Це допоможе нам зрозуміти принцип роботи державно-правового механізму інформаційної безпеки та виявити основні аспекти, які її забезпечують.

На сьогоднішній день механізм, який забезпечує інформаційну безпеку України займає дуже значну роль. З цим аспектом дуже часто виникають проблеми та питання. В умовах активізації реформ в Україні спостерігаємо певні труднощі стосовно реалізації функцій держави в деяких аспектах. Не є винятком і сфера національної безпеки, інформаційних відносин тощо. В той же момент державотворчі та правотворчі процеси в Україні засвідчують потребу звернути

увагу людей до питання забезпечення інформаційної безпеки особи, громади, суспільства та держави.

Власне поняття інформаційної безпеки за різними даними визначається по різному. Інформаційна безпека - це стан захищеності систем обробки і зберігання даних, при якому забезпечено конфіденційність, доступність і цілісність інформації, використання й розвиток в інтересах громадян або комплекс заходів, спрямованих на забезпечення захищеності інформації особи, суспільства і держави від несанкціонованого доступу, використання, оприлюднення, руйнування, внесення змін, ознайомлення, перевірки запису чи знищення.

В сфері державно-правового механізму інформаційної безпеки в Україні та за кордоном існують численні наукові досягнення відомих дослідників. Зокрема, слід згадати про О. Волкова, який активно працює в галузі інформаційної безпеки та розглядає правове регулювання сфери кібербезпеки в контексті української дійсності [1].

Інформаційна війна російської федерації проти України на певних етапах мала свої переваги та поразки. Зокрема, під час підготовчого етапу до гібридної війни інформаційні психологічно-пропагандистські заходи мали певний вплив на населення України. Із розвитком протидії з боку України, РФ почала втрачати переможні позиції в інформаційній війні.

Поява окремих рішень щодо забезпечення інформаційної безпеки свідчить про те, що цей напрям національної безпеки в Україні тільки починає формуватись [2].

Україна, яка зазнає впливу російської агресії, стикається з непередбачуваними викликами та загрозами в інформаційному просторі. У цьому контексті, дослідження державно-правового механізму інформаційної безпеки набуває особливої важливості. Аналізуючи державно-правовий механізм інформаційно безпеки України, слід перш за все зупинитися на огляді основних законодавчих актів та структур, що регулюють інформаційну безпеку в Україні. Це свідчить про наявність комплексного підходу до захисту інформаційного простору. Законодавча база та відповідні структури забезпечують ефективність заходів інформаційної безпеки в умовах внутрішніх та зовнішніх загроз [1].

Ключові правові документи, що регулюють інформаційну безпеку в Україні, включають наступні законодавчі акти та нормативні документи є Конституція України. А сама Конституція включає в себе такі статті та закони: Закон “Про кібербезпеку”, Закон “Про інформацію”, Закон “Про захист інформації в інформаційно-телекомунікаційних системах”.

1) Закон “Про інформацію”: Стаття 2 Основними принципами інформаційних відносин є: гарантованість права на інформацію, достовірність і повнота інформації, правомірність одержання, використання, поширення, зберігання та захисту інформації, захищеність особи від втручання в її особисте та сімейне життя [3].

2) Закон “Про кібербезпеку”: Закон про кібербезпеку було прийнято у відповідності до Стратегії кібербезпеки, з метою закласти основу для реформування системи кібербезпеки України. Закон про кібербезпеку містить визначення важливих термінів; фіксує основні напрямки державної політики у сфері кібербезпеки, а також ролі основних відповідальних суб’єктів [4].

3) Закон “Про захист інформації в інформаційно-телекомунікаційних системах”: Стаття 8 Підтвердження відповідності комплексної системи захисту інформації здійснюється за результатами державної експертизи, яка проводиться з урахуванням галузевих вимог та норм інформаційної безпеки у порядку, встановленому законодавством [5].

Також аналізуючи державно-правовий механізм забезпечення інформаційної безпеки, треба звернути увагу на основні елементи цього механізму:

1) Законодавча база, яка вносить зміни до чинного законодавства для врахування нових викликів в інформаційній сфері, зокрема в умовах гібридної війни та кібератак.

2) Органи державної влади, що відповідальні за формування та реалізацію політики в галузі інформаційної безпеки. Наприклад, державна служба спеціального зв’язку та захисту інформації України, яка забезпечує технічну складову захисту інформаційних систем.

3) Освітня та просвітницька діяльність, які готують фахівців у галузі кібербезпеки, медіаграмотності, інформаційного аналізу та створюють програми підвищення обізнаності громадян.

Висновок: Дивлячись на всі аспекти, які можна знайти в цій роботі, можна сказати, що Україна стоїть на шляху до вдосконалення механізму інформаційної безпеки.

Список використаних джерел:

1. Галіпчак В. Д. Державно-правовий механізм інформаційної безпеки України в умовах російської агресії. *НАУКОВИЙ ЖУРНАЛ «ПОЛІТИКУС»*. В5, 2023
2. Пашковський В. Ф. Політологія. Соціологія. Право. || *ВІСНИК НТУУ «КПІ»*. В2 (38), 2018
3. Верховна рада України, Документ 2657-XII, чинний, поточна редакція — Редакція від 27.07.2023, підстава - 3005-IX. Про інформацію. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/2657-12#Text>
4. Шипілова Ю. О. Правова база української кібербезпеки: загальний огляд і аналіз. Міжнародна фундація виборчих систем, 2011 Crystal Drive, 10th Floor Arlington, VA 22202.
5. Верховна рада України, Документ 681-IX, чинний, поточна редакція — Прийняття від 04.06.2020. Про внесення змін до Закону України "Про захист інформації в інформаційно-телекомунікаційних системах" щодо підтвердження відповідності інформаційної системи". URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/681-20#Text>